

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
25 Αὐγούστου 2024
Ἦχος πλ. δ'. Ἀριθμ. 243

9th SUNDAY OF MATTHEW
25 August 2024
Plagal of the 4th Mode. No. 243

Βαρθολομαίου ἀποστόλου (μετακομιδῆ λειψάνων), Τίτου ἀποστόλου, Μηνᾶ ἀρχιεπισκόπου, Κωνσταντίας ὁσίας ἐν Πάφῳ
Bartholomew (Translation of relics), Titus apostle, Menas bishop, Constantia of Paphos

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Α' Κορ. γ', 9-17

Αδελφοί, Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἐκαστος δὲ βλέπτω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μένει ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήψεται. Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθηρεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς.

EPISTLE READING

1 Cor. 1: 10-17

Brethren, we are God's fellow workers; you are God's field, God's building. According to the grace of God given to me, like a skilled master builder I laid a foundation, and another man is building upon it. Let each man take care how he builds upon it. For no other foundation can any one lay than that which is laid, which is Jesus Christ. Now if any one builds on the foundation with gold, silver, precious stones, wood, hay, straw - each man's work will become manifest; for the Day will disclose it, because it will be revealed with fire, and the fire will test what sort of work each one has done. If the work which any man has built on the foundation survives, he will receive a reward. If any man's work is burned up, he will suffer loss, though he himself will be saved, but only as through fire. Do you not know that you are God's temple and that God's Spirit dwells in you? If any one destroys God's temple, God will destroy him. For God's temple is holy, and that temple you are.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ἑταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

RESURRECTION APOLYTIKION

Plagal of the 4th Mode

You the Compassionate came down from above, you accepted burial for three days, that you might free us from the passions. Our life and resurrection, Lord, glory to you!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ματθ. ιδ', 22-34

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῖχεν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθύς δὲ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς λέγων, Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἔλθειν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων, Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ.

GOSPEL READING

Matt. 14: 22-34

At that time, Jesus made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds. And after he had dismissed the crowds, he went up into the hills by himself to pray. When evening came, he was there alone, but the boat by this time was many furlongs distant from the land, beaten by the waves; for the wind was against them. And in the fourth watch of the night he came to them, walking on the sea. But when the disciples saw him walking on the sea, they were terrified, saying, It is a ghost! And they cried out for fear. But immediately he spoke to them, saying Take heart, it is I; have no fear. And Peter answered him, Lord, if it is you, bid me come to you on the water. He said, Come. So Peter got out of the boat and walked on the water and came to Jesus; but when he saw the wind, he was afraid, and beginning to sink he cried out, Lord, save me. Jesus immediately reached out his hand and caught him, saying to him, O man of little faith, why did you doubt? And when they entered the boat, the wind ceased. And those in the boat worshiped him, saying, Truly you are the Son of God. And when they had crossed over, they came to land at Gennesaret.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Μία συγκινητική και λίαν διδακτική στιγμή της σύντομης, αλλά τόσο πλούσιας πνευματικά, ζωής του Χριστού με τους μαθητές Του μας διηγείται η σημερινή περικοπή, από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον. Στις φουρτούνες της ζωής Εκείνος είναι παρών, έτοιμος να απλώσει «χειρά βοηθείας», αρκεί κι εμείς να Τον επικαλεστούμε με προσευχή και πίστη. Γι' αυτό άλλωστε ο Χριστός, απολύοντας τους όχλους, τους οποίους είχε θρέψει προηγουμένως θαυματουργικά με τους πέντε άρτους και δύο ιχθύες, ανεβαίνει στο όρος για να προσευχηθεί. Θέλει να μας διδάξει ότι, «ουκ επ' άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος, αλλ' εν παντί ρήματα εκπορευομένου εκ στόματος Θεού» (Ματθ. 4, 4). Η προσευχή είναι η αναπνοή της ψυχής, καθώς μας μεταφέρει τα θεία ρήματα, ήτοι τα λόγια του Πνεύματος μυστικά στην καρδιά μας. Όταν την παραμελούμε απλά νεκρώνουμε τις ευγενικές δυνάμεις της, εφόσον τρέφουμε μόνον το σώμα με την υλική τροφή.

Ωστόσο, ακόμη κι όταν προσευχόμαστε, έρχονται οι στιγμές της δυσκολίας και της δοκιμασίας. «*Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε*» (Ιω. 16, 33) μας έχει προειδοποιήσει ο Κύριος. Δεν είναι ο αγώνας μας ο πνευματικός εναντίον ορατών εχθρών, αλλά «*εναντίον των αρχών του σκότους των εν τοις επουρανίοις*» (Εφ. 6, 12), συχνά όμως και εναντίον των δικών μας σκοτεινών πλευ-

ρών στα «άδηλα και τα κρύφια της καρδιάς». Στις στιγμές εκείνες ας μην ολιγοπιστήσουμε, όπως ο Πέτρος στην προσπάθειά του να φθάσει στον Χριστό, αλλά ας απλώσουμε χέρι προς Εκείνον για την βοήθειά Του, με κατάθεση της ψυχής και της αγάπης μας προς Αυτόν, ώστε κι Εκείνος να μας παράσχει την δική Του δύναμη και εμπειρία της χάριτός Του. Ας δούμε όμως λεπτομερέστερα τα στάδια αυτής της προσπάθειας, σύμφωνα με την σημερινή περικοπή.

Η παρουσία του Χριστού στην ζωή του κάθε ευσυνείδητου χριστιανού και στις δύσκολες στιγμές του, αρχικά, συνιστά μία αίσθηση ασφάλειας και ελπίδος: «*θαρσείτε, εγώ ειμί, μή φοβείσθε*». Αυτή η ελπίδα σπρώχνει την καρδιά μας να επιθυμήσει να έρθουμε εγγύτερα στον Χριστό, ωστόσο αυτό δεν είναι εύκολο. Πνευματικά και ψυχικά εμπόδια μας περιβάλλουν, ολίγη η πίστις, ελλειμματική η γνώσις περί Θεού, αδύνατο το πνεύμα της καρδιάς μας. Η ψυχή, όπως ο Πέτρος, κλυδωνίζεται και βυθίζεται στην απελπισία, στην προσπάθειά της να πλησιάσει τον Χριστό. Ενώ αρχικά περιπατεί πάνω στα ύδατα, με την χάρη Του, κατόπιν επαφίεται στις δικές του δυνάμεις, παροδικά τρομάζει και απελπίζεται, κι έτσι κράζει, «*Κύριε, σώσόν με!*»! Τότε, χωρίς να μας αφήσει για πολύ ο Κύριος στην δίνη των κυμάτων της ζωής και στην απελπισία, απλώνει χείρα βοήθειας: «*εκτείνας την χείρα επελάβετο αυτού και λέγει αυτώ*” ολιγόπιστε! *Εις τί εδίστασας;*».

Καθώς τα γεγονότα της ζωής του Χριστού φέρουν «*ρήματα ζωής αιωνίου*» (Ιω. 6, 63), δεν είναι δύσκολο να ανιχνεύσουμε στην ως άνω πορεία προς τον Χριστό την διδασκαλία του δικού μας Αγίου, Σωφρονίου του Έσσεξ, περί σταδίων της πνευματικής ζωής, καθώς ο Άγιος κατέστη έμπειρος διδάσκαλος της κοινωνίας του Αγίου Πνεύματος. Γνωρίζουμε από τα γραπτά του ότι αναφέρονται τρία στάδια: αρχικά, εμπειρία της χάριτος και παρουσίας του Χριστού, κατόπιν, άρση της χάριτος και δοκιμασία, κάποτε έως απελπισίας, και εν τέλει, επιστροφή και γεύση της θείας χάριτος σε σταθερή βάση. Κρίσιμο λοιπόν το στάδιο των δοκιμασιών, όπου θα χρειασθεί να ενεργοποιηθεί η δική μας προαίρεση και θέληση προς σωτηρία – η δική Του είναι δεδομένη – ώστε να επιτευχθεί η *αρχή της συνεργίας των δύο θελήσεων*, θείας και ανθρωπίνης, για την ένωσή μας μαζί Του. Με αυτόν τον τρόπο, αντιλαμβανόμαστε βαθύτερα την δική Του μοναδική Πρόνοια στην ζωή μας: οι δυσκολίες, μικρές ή μεγάλες, και οι παροδικές απελπισίες μας, όταν κατατεθούν στα πόδια Του, με το «*Κύριε, βοήθει μοι*», γίνονται αφορμές για να ενεργοποιήσουν την Αγάπη Του. Υπομένοντας τις δυσκολίες μας αποδεικνύουμε ότι κι εμείς Τον αγαπούμε με την καρδιά μας, μέσα από την μικρή θυσία της υπομονής στις αντιξοότητες της σύντομης ζωής μας.

Μένοντας λοιπόν μαζί Του στο σωτηριώδες «*πλοίο της Εκκλησίας*», το οποίο οδηγεί στην αιώνια Βασιλεία Του, θα έχουμε πολλές ευκαιρίες κι εμείς, όπως και οι μαθητές Του, να διαπιστώσουμε ότι, ο Χριστός μας «*αληθώς Θεού υιός εί!*»! Αυτώ η δόξα εις τους αιώνες, αμήν.

Αρχιμ. Χρυσόστομος Τύμπας

SERMON ON THE GOSPEL READING

Immediately after Jesus had finished feeding the five thousand by the Sea of Galilee, he bundled his disciples into a boat and sent them off into the night to cross the lake on their own while he went up the mountain to pray alone. He had left them, it seemed, to face the dangers of the night, the sea, the storm and the wind on their own. But they were not forgotten. Shortly before dawn, as the disciples' strength was failing and their progress halted, Jesus came to them across the storm-swept lake. When through the darkness they saw a figure walking on the water they cried out in terror.

Immediately Jesus said, 'Take courage, I AM, do not fear!' Peter's emboldened response was to seek to walk himself on the waters towards Jesus; but in the buffeting wind his courage failed him and as he started to sink, he cried out: 'Lord, save me!'

Immediately Jesus stretched out his hand to catch hold of him.

This is how in today's Gospel reading Matthew presents Christ's ever-present care for his disciples and instantaneous response to their every need.

At each divine liturgy, after we have been fed by Jesus, 'the one who offers and is offered, who receives and is himself given', we are dismissed, as it seems, to face the darkness and storms of the world on our own. And yet when we depart in obedience to Christ's instructions, we are no more alone than the disciples were on that night on the lake. We can be sure that when our strength fails, Jesus will immediately be at our side. The Prophet Isaiah tells us the same in other words: *Break your bread with the one who is hungry and bring the homeless poor into your house, clothe the one whom you see naked... Then you shall cry out and God will listen to you: while you are still speaking he will say: 'Here I am'.* (Isaiah 58. 7-9) And when our faith falters, as long as, like Peter, we have the love of Christ in our hearts, then again we may be sure that Christ's hand will be stretched out at once to support us.

The Church expresses this in a beautiful prayer from the Feast of Pentecost:

Give swift and stable comfort to your servants, Jesus, in the despondency of our spirits; do not part from our souls in troubles, do not be far from our minds in perils, but ever come to our need. Be near us, be near, O you, who are everywhere. As you are also always with your Apostles, so unite yourself, O compassionate, with those who long for you, that united to you we may hymn and glorify your All-holy Spirit.

St John's Gospel also tells the story of Jesus walking on the water, but here a further sense of immediacy is given to the ending. John writes that as Jesus approached, '*immediately the boat reached the land towards which they were going*'. Jesus, indeed, had brought his disciples, safe in the ship of the Church, at once to their destination, to the haven of his will (Ps 106. 30).

The Feast of the Dormition of the Most-Holy Theotokos which we celebrate tomorrow speaks to us as an eschatological sign pointing to the final taking up of the Church to be at rest with Christ. Through the intercessions of the Theotokos we are given the possibility of being whisked away immediately from danger and distress into that haven in which she is at rest and from which she extends her protection to all who call on her.

At her Feast we ask for her fervent prayers and sing of this mystery in the words of David: *Arise, O God, into your rest, you the ark of your sanctification.*

Christian Orthodox Thyateira Youth (COTY)

Are you between the ages of 16-35? If yes, join us at Christian Orthodox Thyateira Youth, our official Archdiocesan Youth and Young Adult Ministry.

To learn more visit: www.coty.org.uk. Follow us on Instagram: COTY_org

Visitors Are Welcome

We would like to thank you for visiting and worshipping with us today. Kindly know that although all are welcome to attend our Sacred Services, a prerequisite to receive Holy Communion is unity in the Faith, as well as spiritual preparation by prayer, fasting, and regular participation in the Sacrament of Holy Confession. Non-Orthodox Christians are kindly requested to refrain from receiving Communion. All are, however, welcome to partake of the "antidoron" (blessed bread) distributed by the clergy at the conclusion of the Service, as well as to introduce themselves while doing so.

To learn more about Orthodox Christianity and to join the online Archdiocesan Discover Orthodoxy Class, please email: archdiocesanprivateoffice@gmail.com

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN
Tel.: 020 7723 4787 • E-mail: archthyateira@gmail.com • Website: www.thyateira.org.uk